23. PROTOKOLAS DĖL NUOLATINIO STRUKTŪRIZUOTO BENDRADARBIAVIMO, NUSTATYTO KONSTITUCIJOS I-41 STRAIPSNIO 6 DALYJE IR III-312 STRAIPSNYJE

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į Konstitucijos I-41 straipsnio 6 dalį ir III-312 straipsnį,

PRIMINDAMOS, kad Sąjunga vykdo bendrą užsienio ir saugumo politiką, grindžiamą didėjančia valstybių narių veiksmų konvergencija;

PRIMINDAMOS, kad bendra saugumo ir gynybos politika yra bendros užsienio ir saugumo politikos neatskiriama dalis; kad ji užtikrina Sąjungai operacijų vykdymo pajėgumus, pagrįstus civiliniais ir kariniais ištekliais; kad Sąjunga gali šiais ištekliais naudotis vykdydama Konstitucijos III-309 straipsnyje nurodytas misijas už Sąjungos ribų, skirtas taikos palaikymui, konfliktų prevencijai ir tarptautinio saugumo stiprinimui pagal Jungtinių Tautų Chartijos principus; kad šiems uždaviniams vykdyti yra panaudojami valstybių narių suteikti pajėgumai pagal tų pačių pajėgų principą;

PRIMINDAMOS, kad Sąjungos bendra saugumo ir gynybos politika nepažeidžia tam tikrų valstybių narių specifinio pobūdžio saugumo ir gynybos politikos;

PRIMINDAMOS, kad Sąjungos bendra saugumo ir gynybos politika pripažįsta tų valstybių narių, kurios mano, kad jų bendra gynyba yra įgyvendinama Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijoje, kuri išlieka jos narių kolektyvinės gynybos pagrindu, įsipareigojimus pagal Šiaurės Atlanto Sutartį ir atitinka toje struktūroje nustatytą bendrą saugumo ir gynybos politiką;

BŪDAMOS ĮSITIKINĘ, kad ryžtingesnis Sąjungos vaidmuo saugumo ir gynybos reikaluose prisidėtų prie atnaujinto Atlanto aljanso gyvybingumo, laikantis „Berlin Plus“ susitarimų;

BŪDAMOS PASIRYŽUSIOS užtikrinti, kad Sąjunga galėtų visiškai prisiimti savo įsipareigojimus tarptautinėje bendruomenėje;

PRIPAŽINDAMOS, kad Jungtinių Tautų Organizacija gali prašyti Sąjungos pagalbos skubiai įgyvendinant misijas, kurios vykdomos pagal Jungtinių Tautų Chartijos VI ir VII skyrius;

PRIPAŽINDAMOS, kad saugumo ir gynybos politikos stiprinimas pareikalaus valstybių narių pastangų pajėgumų srityje;

SUVOKDAMOS, kad pradedant naują etapą Europos saugumo ir gynybos politikos raidoje reikia ryžtingų atitinkamų valstybių narių pastangų;

PRIMINDAMOS, kad yra svarbu, jog užsienio reikalų ministras visiškai įsitrauktų į veiklą, susijusią su nuolatiniu struktūrizuotu bendradarbiavimu;

SUSITARĖ dėl šių prie Konstitucijos pridedamų nuostatų:

1 straipsnis

Konstitucijos I-41 straipsnio 6 dalyje numatytas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas yra atviras visoms valstybėms narėms, kurios nuo Sutarties dėl Konstitucijos Europai įsigaliojimo dienos įsipareigoja:

a) pradėti intensyviau vystyti savo gynybos pajėgumus, plėtodamos savo nacionalinius indėlius ir tam tikrais atvejais dalyvaudamos daugiašalėse pajėgose, pagrindinėse Europos apginklavimo programose ir Gynybos pajėgumų, mokslinių tyrimų, įsigijimų ir ginkluotės vystymo srities agentūros (toliau – Europos gynybos agentūra) veikloje, ir

b) ne vėliau kaip iki 2007 metų nacionaliniu lygiu arba kaip daugiašalių pajėgų grupių sudėtinę dalį teikti specializuotus kovinius vienetus, skirtus suplanuotoms misijoms, taktiniu lygiu suformuotus kaip taktinė grupė su paramos elementais, įskaitant transportą ir logistiką, bei galinčius įvykdyti III-309 straipsnyje nurodytas užduotis per 5 – 30 dienų, ypač reaguojant į Jungtinių Tautų Organizacijos prašymus, ir kurie gali būti išlaikomi iš pradžių 30 dienų, su galimybe šį laikotarpį pratęsti bent iki 120 dienų.

2 straipsnis

Siekdamos 1 straipsnyje išdėstytų tikslų, nuolatiniame struktūrizuotame bendradarbiavime dalyvaujančios valstybės narės įsipareigoja:

a) įsigaliojus Sutarčiai dėl Konstitucijos Europai, bendradarbiauti, siekdamos patvirtintų tikslų dėl investicijų išlaidų gynybinio pobūdžio ginkluotei apimties, ir reguliariai peržiūrėti šiuos tikslus, atsižvelgdamos į saugumo aplinką ir Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus;

b) kaip galima labiau tarpusavyje suderinti savo gynybos mechanizmus, ypač derindamos savo karinių poreikių nustatymą, sutelkdamos ir, jei reikia, specializuodamos savo gynybos priemones ir gebėjimus, ir skatindamos bendradarbiavimą mokymo ir logistikos srityse;

c) imtis konkrečių priemonių, skirtų didinti galimybes naudoti savo pajėgas, jų tarpusavio sąveiką, lankstumą ir dislokavimo galimybes, visų pirma nustatydamos su pajėgumų skyrimu susijusius bendrus tikslus, įskaitant galimą nacionalinių sprendimų priėmimo procedūrų peržiūrą;

d) bendradarbiauti, kad užtikrintų, reikalingų priemonių „Gebėjimų plėtotės mechanizme“ pastebėtiems trūkumams atitaisyti, įskaitant daugiašalius sprendimo būdus, taikymą, nepažeisdamos šiuo atžvilgiu Šiaurės Atlanto Sutarties Organizacijos sistemoje prisiimtų įsipareigojimų;

e) prireikus, dalyvauti plėtojant pagrindines bendras ar Europos apginklavimo programas Europos gynybos agentūros struktūroje.

3 straipsnis

Europos gynybos agentūra prisideda reguliariai vertinant dalyvaujančių valstybių narių su gebėjimais susijusius indėlius, ypač įneštus vadovaujantis kriterijais, kurie nustatomi *inter alia* remiantis 2 straipsniu, ir apie tai praneša ne rečiau kaip kartą per metus. Įvertinimo pagrindu gali būti priimamos Tarybos rekomendacijos ir europiniai sprendimai pagal Konstitucijos III-312 straipsnį.